

Βρυξέλλες, 26 Μαΐου 2020

REV1 – αντικαθιστά την ανακοίνωση της
7ης Μαρτίου 2018

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΕ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑΣ

Την 1η Φεβρουαρίου 2020, το Ηνωμένο Βασίλειο αποχώρησε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και κατέστη «τρίτη χώρα»¹. Η συμφωνία αποχώρησης² προβλέπει μεταβατική περίοδο που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2020³. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, το δίκαιο της Ένωσης στο σύνολό του ισχύει ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο και εντός αυτού⁴.

Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, η ΕΕ και το Ηνωμένο Βασίλειο θα διαπραγματευτούν συμφωνία για νέα εταιρική σχέση, η οποία θα προβλέπει μεταξύ άλλων μια ζώνη ελεύθερων συναλλαγών. Ωστόσο, δεν είναι βέβαιο αν η συμφωνία αυτή θα συναφθεί και θα αρχίσει να ισχύει στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Σε κάθε περίπτωση, μια τέτοια συμφωνία θα δημιουργήσει σχέση η οποία, όσον αφορά τους όρους πρόσβασης στην αγορά, θα είναι πολύ διαφορετική από τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου στην εσωτερική αγορά⁵, στην τελωνειακή ένωση της ΕΕ και στον χώρο ΦΠΑ και ειδικών φόρων κατανάλωσης.

Επιπλέον, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, το Ηνωμένο Βασίλειο θα είναι τρίτη χώρα όσον αφορά την υλοποίηση και την εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ στα κράτη μέλη της ΕΕ.

¹ Τρίτη χώρα είναι μια χώρα που δεν είναι μέλος της ΕΕ.

² Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, ΕΕ L 29 της 31.1.2020, σ. 7 («συμφωνία αποχώρησης»).

³ Η μεταβατική περίοδος μπορεί, πριν από την 1η Ιουλίου 2020, να παραταθεί μία μόνο φορά για 1 ή 2 έτη κατά ανώτατο όριο (άρθρο 132 παράγραφος 1 της συμφωνίας αποχώρησης). Η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου έχει μέχρι στιγμής αποκλείσει μια τέτοια παράταση.

⁴ Με την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 127 της συμφωνίας αποχώρησης, καμία από τις οποίες δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον στο πλαίσιο της παρούσας ανακοίνωσης.

⁵ Ειδικότερα, μια συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών δεν προβλέπει αρχές της εσωτερικής αγοράς (στον τομέα των αγαθών και των υπηρεσιών), όπως η αμοιβαία αναγνώριση, η «αρχή της χώρας καταγωγής» και η εναρμόνιση. Επίσης, η συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών δεν καταργεί τις τελωνειακές διατυπώσεις και τους τελωνειακούς ελέγχους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την καταγωγή των εμπορευμάτων και τις εισροές τους, ούτε τις απαγορεύσεις και τους περιορισμούς για τις εισαγωγές και τις εξαγωγές.

Ως εκ τούτου, υπενθυμίζεται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, και ειδικότερα στους οικονομικούς φορείς, η νομική κατάσταση μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

Συμβουλές προς τους ενδιαφερομένους:

Συνιστάται ειδικά στους ενδιαφερόμενους φορείς, ιδίως στους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας (π.χ. επαγγελματικοί ιστότοποι, επιγραμμικές πλατφόρμες, επιγραμμικές μηχανές αναζήτησης) που είναι εγκατεστημένοι στο Ηνωμένο Βασίλειο να αξιολογήσουν τις συνέπειες της λήξης της μεταβατικής περιόδου βάσει της παρούσας ανακοίνωσης.

Σημείωση:

Η παρούσα ανακοίνωση δεν αφορά:

- τους κανόνες της ΕΕ που αφορούν ειδικά τη διαδικτυακή αγορά με επακόλουθη παράδοση δεμάτων·
- τους κανόνες της ΕΕ για τον γεωγραφικό αποκλεισμό· και
- τους κανόνες της ΕΕ για τον ΦΠΑ.

Για τις πτυχές αυτές, εκπονούνται ή έχουν δημοσιευτεί άλλες ανακοινώσεις⁶.

Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, οι κανόνες της ΕΕ στον τομέα της παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως η οδηγία 2000/31/ΕΚ (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο)⁷ και ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/2120 (κανονισμός για την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο)⁸, δεν ισχύουν πλέον για το Ηνωμένο Βασίλειο. Το γεγονός αυτό έχει, ιδίως, τις ακόλουθες συνέπειες:

1. ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ (ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ)

Σύμφωνα με τη ρήτρα περί εσωτερικής αγοράς (που αναφέρεται επίσης ως αρχή της χώρας προέλευσης) του άρθρου 3 της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο, κάθε πάροχος υπηρεσιών κοινωνίας της πληροφορίας⁹ υπόκειται στο δίκαιο του κράτους

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_en

⁷ Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο) (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).

⁸ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο, ΕΕ L 310 της 26.11.2015, σ. 1.

⁹ Ως υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας ορίζεται «κάθε υπηρεσία που συνήθως παρέχεται έναντι αμοιβής, με ηλεκτρονικά μέσα εξ αποστάσεως και κατόπιν συγκεκριμένης παραγγελίας ενός αποδέκτη υπηρεσιών» (βλ. άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας

μέλους της ΕΕ στο οποίο είναι εγκατεστημένος, και όχι στις διάφορες νομοθεσίες των κρατών μελών της ΕΕ όπου παρέχονται οι υπηρεσίες του, μολονότι η ρήτρα προβλέπει ορισμένες εξαιρέσεις. Η ρήτρα αυτή έχει συμπληρωθεί από έναν κανόνα που απαγορεύει τα καθεστώτα προηγούμενης παροχής άδειας και θέτει παρόμοιες απαιτήσεις που ισχύουν ειδικά και αποκλειστικά για τους παρόχους των εν λόγω υπηρεσιών (άρθρο 4 της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο). Επιπλέον, η οδηγία καθορίζει ορισμένες βασικές απαιτήσεις για τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους χρήστες, την επιγραμμική (σε απευθείας σύνδεση) σύναψη συμβάσεων και τις ηλεκτρονικές εμπορικές επικοινωνίες (άρθρα 5-11 της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο). Η ευθύνη των μεσαζόντων παροχής υπηρεσιών περιορίζεται σε ορισμένες περιπτώσεις (τμήμα 4 της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο).

Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, οι πάροχοι υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας που είναι εγκατεστημένοι στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν θα μπορούν πλέον να βασίζονται στην αρχή της χώρας προέλευσης και στον προαναφερθέντα κανόνα που αποκλείει τα συστήματα προηγούμενης παροχής άδειας. Οι βασικές απαιτήσεις παροχής πληροφοριών που καθορίζονται στην οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο δεν ισχύουν πλέον για αυτούς. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο δεν θα περιορίζουν πλέον τη δυνατότητα κάθε κράτους μέλους της ΕΕ να υποβάλλει την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών στους εθνικούς του κανόνες, συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, συστημάτων προηγούμενης παροχής άδειας ή κανόνων για τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους χρήστες. Επιπλέον, οι περιορισμοί της ευθύνης που προβλέπονται από την οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο δεν ισχύουν πλέον για τους μεσάζοντες παροχής υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στο Ηνωμένο Βασίλειο.

2. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΛΑΤΦΟΡΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ)

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1150¹⁰ σχετικά με τις σχέσεις μεταξύ πλατφορμών και επιχειρήσεων θεσπίζει εναρμονισμένους κανόνες αμεροληψίας και διαφάνειας για τους επιχειρηματικούς χρήστες και τους χρήστες εταιρικών ιστότοπων, αντίστοιχα, επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης και επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης. Οι κανόνες καλύπτουν θέματα όπως η συμβατική σαφήνεια και προβλεψιμότητα, οι αθέμιτες εμπορικές πρακτικές και η εναλλακτική επίλυση διαφορών.

πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 241 της 17.9.2015, σ. 1).

Ως παραδείγματα υπηρεσιών που καλύπτονται από την οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο περιλαμβάνονται οι επιγραμμικές υπηρεσίες ενημέρωσης (όπως οι ηλεκτρονικές εφημερίδες), η ηλεκτρονική πώληση προϊόντων και υπηρεσιών (βιβλία, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και ταξιδιωτικές υπηρεσίες), η διαδικτυακή διαφήμιση, επαγγελματικές υπηρεσίες (δικηγόρων, γιατρών, κτηματομεσιτών), υπηρεσίες ψυχαγωγίας και βασικές υπηρεσίες διαμεσολάβησης (πρόσβαση στο διαδίκτυο, μετάδοση και φιλοξενία πληροφοριών). Στις εν λόγω υπηρεσίες περιλαμβάνονται επίσης υπηρεσίες που παρέχονται δωρεάν στον αποδέκτη και χρηματοδοτούνται, για παράδειγμα, από διαφημίσεις ή χορηγίες.

¹⁰ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1150 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την προώθηση της δίκαιης μεταχείρισης και της διαφάνειας για τους επιχειρηματικούς χρήστες επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης (ΕΕ L 186 της 11.7.2019, σ. 57). Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από τις 12 Ιουλίου 2012.

Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1150 δεν θα ισχύει πλέον για παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης ή για επιγραμμικές μηχανές αναζήτησης που παρέχουν ή προσφέρονται να παρέχουν τις υπηρεσιών τους (1) σε επιχειρηματικούς χρήστες και χρήστες εταιρικών ιστότοπων που είναι εγκατεστημένοι στο Ηνωμένο Βασίλειο ή (2) σε επιχειρηματικούς χρήστες και χρήστες εταιρικών ιστότοπων οι οποίοι, μολονότι είναι εγκατεστημένοι στην ΕΕ, παρέχουν ή προσφέρουν τα αγαθά ή τις υπηρεσίες τους σε καταναλωτές που βρίσκονται στο Ηνωμένο Βασίλειο, χωρίς να τα παρέχουν επίσης σε καταναλωτές που βρίσκονται στην ΕΕ. Αντιθέτως, ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1150 θα εξακολουθήσει να ισχύει για τους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης ή επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι εγκατεστημένοι στο Ηνωμένο Βασίλειο, εφόσον παρέχουν ή προσφέρουν την παροχή αυτών των υπηρεσιών σε επιχειρηματικούς χρήστες και χρήστες εταιρικών ιστότοπων, αντίστοιχα, που έχουν τον τόπο εγκατάστασης ή διαμονής τους στην ΕΕ και οι οποίοι, μέσω των εν λόγω επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης ή επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, προσφέρουν αγαθά ή υπηρεσίες σε καταναλωτές που βρίσκονται στην ΕΕ. Αυτό ισχύει ανεξάρτητα από το αν οι επιγραμμικές υπηρεσίες διαμεσολάβησης ή οι επιγραμμικές υπηρεσίες μηχανών αναζήτησης προσφέρονται ή παρέχονται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις της ΕΕ ή τόσο σε επιχειρήσεις της ΕΕ όσο και σε επιχειρήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου.

3. ΔΙΚΤΥΑΚΗ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/2120 σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο προβλέπει κοινούς κανόνες για την ισότιμη και μη διακριτική μεταχείριση της κίνησης κατά την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και των σχετικών δικαιωμάτων των τελικών χρηστών. Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, οι κανόνες αυτοί δεν θα ισχύουν πλέον για το Ηνωμένο Βασίλειο, ωστόσο θα συνεχίσουν να διέπουν την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο στην ΕΕ, ανεξαρτήτως του τόπου όπου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

Στον ιστότοπο της Επιτροπής σχετικά με την οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive>) παρέχονται γενικές πληροφορίες σχετικά με το ηλεκτρονικό εμπόριο και τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας. Οι σελίδες αυτές θα επικαιροποιούνται με περαιτέρω πληροφορίες, εφόσον είναι αναγκαίο.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Γενική Διεύθυνση Επικοινωνιακών Δικτύων, Περιεχομένου και Τεχνολογιών